

[Forsvarsministeren.]

trent lige så hyppigt, som andre skifter skjorte, når man da er rimeligt renlig. Det kan derfor være svært at følge med i de forskellige standpunkter, det ærede medlems parti har på det ene og det andet tidspunkt, men jeg har ikke hørt det ærede medlems parti benægte, at der ikke kunne være grunde for at afsende en dansk bevogtningsstyrke til Tyskland. Derimod har jeg hørt det ærede medlems parti ved sine ordførere erklære, da beslutningen om at afsende en dansk bevogtningsstyrke til Tyskland blev taget i 1947, at man erkendte, at man i sin tid var gået med til denne tanke, men nu havde man ændret standpunkt, fordi man fandt, at vilkårene ikke var rimelige, og det vil jeg bede det ærede medlem om at have i erindring.

Må jeg så gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle). Det ærede medlem sagde, at da hans parti ligesom andre partier gik med til at sende en dansk brigade til Tyskland i 1947, skete det udfra ganske andre forudsætninger end de nu foreliggende. Det bestrider jeg. Hvad var nemlig årsagen til, at Danmark besluttede at afsende en dansk bevogtningsstyrke til Tyskland? Årsagen var den, at Storbritanniens befolkning under den anden verdenskrig havde båret vældige byrder, at mange familieforsørgere fra Storbritannien i årevis havde taget del i krigen og nu gerne ønskede at komme tilbage til deres familie. Vi erkendte det her i Danmark og havde derfor al mulig grund til at deltage i besættelsen. For havde den britiske befolkning i den anden verdenskrigs første fase ikke påtaget sig de vældige byrder, som den gjorde, ikke bragt de ofre, den bragte, var det højst sandsynligt, at Danmarks skæbne i dag havde været en anden, end den er. I taknemlighed over, at den britiske befolkning i krigen første fase, som rimeligvis blev udslagsgivende for krigen videre forløb, holdt ud og derved reddede Danmarks frihed, tog vi beslutningen om, når der nu efter krigen skulle gennemføres en bevogtningstjeneste i Tyskland af britiske styrker, da at aflaste den britiske befolkning så meget, som vi skønnede vi formåede det her i landet.

Det har vist sig efter de to års forløb, at det stadigvæk er påkrævet at opretholde en bevogtningstjeneste i Tyskland. Den britiske regering spurgte derfor den danske, om den ikke kunne tænke sig af de samme grunde, som foranledigede, at vi i 1947 sendte en brigade til Tyskland, at medvirke ved bevogtningen af Tyskland i to år endnu. Man var villig til at imødekomme et ønske

om at reducere de danske styrker, så at vi fra dette forår kun får 2 000 mand dernede og fra efteråret kun 1 000 mand. Man kan som det ærede medlem hr. Malchau sige, at en styrke på 1 000 mand har ikke nogen stor militær værdi, den repræsenterer i virkeligheden stort set kun en symbolsk bevogtningstjeneste, men hvis der mellem Danmark og den britiske regering blev truffet aftale om, at nu trak vi hele vor styrke hjem, forelå den mulighed, at andre lande, som bistår Storbritanniens befolkning ved gennemførelsen af bevogtningstjenesten i Tyskland, ville tage anledning til også at forlange deres styrker trukket tilbage, og i så fald ville det komme til at dreje sig om så store styrker, at det militært set ville spille en rolle. Det er det forhold, som den danske regering har måttet tage med i sine overvejelser, da den besluttede at anbefale den danske rigsdag at godkende den overenskomst, som jeg foreløbig på regeringens vegne har undertegnet i London.

Alle forhold taget i betragtning tror jeg derfor, at det i enhver henseende er moralsk forsvarligt, at vi har taget det standpunkt, som vi har taget med hensyn til forlængelsen af overenskomsten om brigaden, og jeg nærer ikke tvivl om, at langt, langt den overvejende part af befolkningen vil være enig med regeringen i, at den har handlet rigtigt.

Chr. Nielsen: Jeg kan ikke acceptere den påstand, at der i dag skulle foreligge nøjagtig de samme grunde til at afsende brigaden som i 1945, hvor man i samlingsregeringen var enig om afsendelsen af brigaden. Der er dog sket et og andet i mellemtiden, som jeg nok synes begrundet, at man kan ændre opfattelse.

Jeg vil gøre den højtærede forsvarsminister opmærksom på, at når vi fra første færd — i 1946 var det vel — vendte os imod afsendelsen af brigaden, var det, som vi dengang hævdede, fordi de forudsætninger, hvorunder man tidligere havde givet løfte om afsendelse af brigaden, ikke var blevet overholdt. Vi pointerede, at den fremherskende opfattelse i 1945 var, at en væsentlig del af udgifterne til styrkerne i Tyskland naturligvis måtte afholdes af England. Men alle udgifter til indkøb af våben og materiel blev lagt på Danmarks skuldre. Dertil kom den omstændighed, at England ville diktere, hvorledes vore militære styrker skulle være formeret. Det synes os tilstrækkelig tydeligt at vise, at forudsætningerne var bristet, og dermed begrundede vi dengang vor modstand.

Når jeg så i dag tilføjer, at udviklingen